

HAYAT BAĞLARI

Kılıçdaroğlu'nun kasketi, Etro gömleğiNUR ÇINTAY A.
nurcintay@radikal.com.tr

Siyaset çok deli bir şey. Aynı şeye bakıp, normal şartlarda aynı müzikleri dinlediğimiz, aynı filmleri beğendiğimiz, aynı yerlere gittiğimiz insanlarla bu defa bambaşka şeyler görüyor olmak beni büyülüyor!

Kılıçdaroğlu'nun kasketi mesela, bazılarında eski, demode, geri, köhne, tribüncü, yapay geliyor, bazılarında yeni, vatkâr, modern, çağdaş, ilerici, halkçı, sahici... Gelebiliyor!

Fakat asıl tantanayı gömlek kopardı. Kemal Kılıçdaroğlu'nun üstündeki mavi-beyaz-lacivert gömlek, meğer Etro'ymuş! Muştı, dün internet sitelerine düştü...

Etro, köklü bir İtalyan markası. Moda dergilerinde rastlayabilirsiniz tasarımlarına, Beymen'lerde de senelerdir satılır. Özellikle birbirine geçmeli tonlardaki şal desenleri yoldan çıkarıcı güzelliğindedir. Ve de bayağı kazıkcanadır.

Hiçbir özelliği olmamasına rağmen, çakma deşilse bu gömlek ve benzerlerinin fiyatı takriben 320-400 TL arasında değişiyor mesela.

Kılıçdaroğlu'nu buradan vurmak isteyenler oldu: Vay, halkçı lider marka giyer mi? Neden olmasın, giyebilir tabii, ama 'havuzlu ev'i referans vermemek şartıyla! Çünkü eski Etro'larını getirenler havuzlu ev veriyorlar artık!

Benim için esas problem: Kılıçdaroğlu'nun gömleği, af buyurun biraz pijama gibi. Markamız madem Etro, insan daha yaratıcı desenler bekliyor!

Ben bir Türk müyüm?

Bir tişörtünün vitrininde karşılaştık. Seks, içki, mizah temalı benzerlerinin yanında, benzersizdi! Siyah tişörtün üstünde kırmızı Türkiye, beyaz ay-yıldız, tura, minare, Mevlana, Fatih, Atatürk, takım kurulmuş. Tepesinde 'BEN BİR TÜRKÜM' yazıyor, devamı (Mümkünse teatral bir sendirmeyeyle) şöyle:

"Ben Orta Asya'da türeyen/Anadolu'da büyüyen/Avrupa'da yürüyeni!"

"Ben tuğlara, sancaklara baş eğdiren/Beylere, paşalara hilat giydiren/Kılıcını üç kıtada gezdirenim!"

"Ben Attila'yı, Fatih'i, Yavuz'u, Atatürk'ü var eden, Kralları-imparatorları kendisine yar eden/Düşmanına dünyasını dar edenim!"

"Ben 'kırk kişi' ile Çin sarayını basanım/Ben Malazgirt'te Romen Diyojen'e diz çöktürenim/Ben gemileri karadan yürüten/Köhne Bizans'a boyun eğdirenim!"

"Ben şahları, sultanları kul edinen/Altınları, elmasları pul edinen/Kaftanları çul edinen TÜRK'üm!"

Bu noktada insan bocalıyor: O zaman ben neyim?

'Okuyoruz uleyynnn!'

Gecen gün, bakalım yenilerden ne var diye, Küçük Oteller Kitabı'nın 2010 baskısını aldım. Müjde ve Mutlu Tönbekci belli ki 'butik otel' lafına daha fazla karşı koyamamış. 'Küçük'tense 'butik' dediklerinde daha havalı olduğunu düşünen çoğunluğu hepten dışlamamak yani biraz da ticari kaygılarla onlar da kabullenmiş 'butik otel' lafını.

2010 baskısı gösteriyor ki Alaçatı daha bir süre böyle! Yani yazın ortasında gidilemeyecek kadar popüler. Sadece son bir yıl içinde bir sürü yeni ufak, tatlı otelci açılmış Alaçatı'da. Çoğunun oda sayısı bir desteyi geçmiyor. Mimarileri, dekorasyonları, dolayısıyla havaları da buraya özgü çizgiyi pek bozmuyor galiba.

Fakat asıl en ilgimi çeken, Ayvalık civarını geçmiş, Foça-İzmir'den Alaçatı sayfalarına gelirken rastladığım bir otel oldu. Bağra-Mevse mevkiinde, Dolce Vendetta. Küçük taş yapının önünde dönümlerce uzanan gelincik tarlaları olağanüstü güzel görünüyor.

Otelin adını hemen altına sahibini yazarlar bir süredir, baktım burada 'Kim Bilir' yazılı, önce dedim Kim, acaba tatlı bir İngiliz kadın mı, mesela Mehmet Bilir'le evlenip buralara yerleşen? Yoksa adını gizli tutmak isteyen, afişe olma merakından uzak bir mekân sahibi mi? Ve metnin altındaki kategorik notları okumaya başladım:

"Güzel tarla * Yemek bakkalda * Fil kabul edilmez * Telefon henüz bağlanmadı * Odalarda haysalet * Zaten oda da yok * Yaz-kış kapalı"

"Los Angeles 4579 km * Şuradan gidince hölü / In the middle of nowhere * Airport: Kuala Lumpur 155 km * İstanbul'dan at arabası ile Ulan Bator'a hızlı ve konforlu ulaşım sağlayabilirsiniz (www.at.com.tr)"

Bu kadar teaser'dan sonra metnin kendisini okumak da farz oldu: "Bu bir rüya. Nerededir bilmiyoruz. Sahibini de bilmiyoruz. Bildiğimiz birinin kafasında böyle bir şey olduğu. Çok yakında olacak. Çok da güzel olacak. Yani herhalde. En güzel otel daha yapılmamış otel değil midir? Maksud şunu bulmak: Yıl boyunca çılgınlar gibi geziyoruz, bütün otellere gidiyoruz, her bir odasına girip çıkıyoruz, mutfaklarına, tuvaletlerine bakıyoruz, yemeklerini tadiyoruz, ruhumuzu satmadan heyecan verici metinler yazmaya çalışıyoruz. Ciddi olarak emek veriyoruz. İşin kolayına kaçıp otelciye yazı ısmarlamıyoruz. Maviyle yeşilin buluştuğu gibi broşür klişelerine de yer vermiyoruz. Ancak bazen düşünmeden edemiyoruz: Okuyan var mı?

Yoksa fotoğraflara bakılıp geçiliyor mu? Biz salak mıyız? Bu bir bumetnikakışıkodu.com araştırması. Bir iletişim zimbirtiniz vardır yanınızda diye tahmin ediyoruz. O vakit yukarıdaki mail adresine "okuyoruz uleyynnn!" diye bir notçuk atverin. Bakın bakalım neler gelecek başınıza. İyi mi kötü mü bilemeyiz... Siz bir atın hele..."

Yukarıdaki mail adresi dedikleri, dolcevendetta@gezginincap.com; hadi bakalım...